

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobce: S. L., nar. X, ZZC Balková 1, 331 65 Tis u Blatna,

proti

žalovanému: Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje, IČO 75151529, OCP, odd. pobytové kontroly, pátrání a eskort, Nádražní 2437/2, 301 00 Plzeň,

v řízení o žalobě ze dne 24. 10. 2025 proti rozhodnutí žalovaného č. j. KRPP-145708-11/ČJ-2025-030022 ze dne 18. 10. 2025,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 18. 11. 2025, č.j. KRPP-145708-11/ČJ-2025-030022 žalovaný rozhodl o zajištění žalobce podle § 124 odst. 1 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon o pobytu cizinců**) za účelem správního vyhoštění; zároveň byla dle § 125 odst. 1 téhož zákona stanovena doba trvání zajištění na 45 dnů od okamžiku omezení osobní svobody, tj. od 17. 10. 2025, 20:30 hodin.

II.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

Žaloba

2. V úvodu žaloby předložil žalobce výčet ustanovení zákona, jejichž porušení se měl žalovaný v rámci vydání rozhodnutí dopustit (§ 2 odst. 2, § 3, § 50 odst. 2, 3 a 4, § 52 a § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád). Dále žalobce vyjádřil nesouhlas se závěry žalovaného ohledně předpokladu realizovatelnosti správního vyhoštění žalobce. V tomto směru žalobce doplnil, že je státním příslušníkem Ukrajiny, tedy příslušníkem státu, který se nachází ve válečném stavu. Současně rozporoval, že jedinou překážkou realizace správního vyhoštění je zajištění letenky. Žalobce ve vztahu k tomu uvedl, že vzdušný prostor nad Ukrajinou pro komerční lety je zcela uzavřen. Létání v tomto prostoru by bylo nepřiměřeně nebezpečné, jelikož nad Ukrajinou, ale i již nad okolními státy aliance NATO neustále vzlétají vojenská letadla. Důvod, který podle žalovaného brzy odpadne, v aktuální situaci odpadnout **nemůže**, v současnosti ani neprobíhají mírová jednání, podle kterých by šlo odhadnout, že se konflikt blíží ke svému konci. Z tohoto důvodu se žalobce domnívá, že reálný předpoklad pro realizaci vyhoštění **neexistuje**. Jelikož byl žalobce zajištěn za účelem realizace správního vyhoštění, které aktuálně není realizovatelné, má žalobce za to, že odpadl důvod, pro který je zajištěn a má být propuštěn. Faktem války na Ukrajině se žalovaný nijak nezabývá, pouze na straně 5 svého rozhodnutí uvádí, že se zabýval úvahou reálnosti předpokladu vyhoštění tak, jak judikoval ve svém rozsudku NSS. Zcela ovšem absentuje jakýkoliv odkaz na tento přesný rozsudek, tudíž nemůže ani přesněji argumentovat ve svůj vlastní prospěch. Z těchto důvodů má žalobce za to, že je rozhodnutí nezákonné a trpí vadou nepřezkoumatelnosti. Z uvedených důvodů žalobce soudu navrhl, aby napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Ve vyjádření k žalobě dne 5. 11. 2025 žalovaný mimo jiné shrnul zjištěný stav věci a konstatoval, že vydané rozhodnutí plně odpovídá zákonným požadavkům a nelze souhlasit s názorem žalobce, který označuje vydané rozhodnutí za nezákonné a nepřezkoumatelné. Dále je žalovaný přesvědčen, že rozhodoval v souladu s právem a na základě v daném okamžiku známých skutečností. Dále žalovaný uvedl, že ke každé realizaci správního vyhoštění je přistupováno zcela individuálně. V případě žalobce by realizace správního vyhoštění nebyla uskutečněna leteckou cestou, a to právě z důvodu uzavřeného vzdušného prostoru nad Ukrajinou, nýbrž by se jednalo o průvoz přes Slovenskou republiku na Ukrajinu, a to pozemní cestou. Z uvedeného vyplývá, že účel realizace správního vyhoštění trvá, neodpadl a je stále realizovatelný. Z výše uvedených důvodů navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV.

Posouzení věci soudem

4. Jelikož žalobce ani žalovaný výslovně nenavrhli projednání věci při jednání ve lhůtě k tomu stanovené a soud neshledal jeho nařízení nezbytným, rozhodl o věci bez nařízení jednání v souladu s § 172 odst. 5 zákona o pobytu cizinců ve spojení s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního ve znění pozdějších předpisů (s.ř.s.).
5. Řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.).

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

6. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s.ř.s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.

V.

Rozhodnutí soudu

7. Žaloba není důvodná.
8. Ze správního spisu mimo jiné vyplývá: Dne 17. 10. 2025 byl žalobce kontrolován hlídkou PČR na adrese Slovanská alej 26, Plzeň. Hlídka provedla u žalobce pobytovou kontrolu a vyzvala jej k prokázání totožnosti. Žalobce předložil platný cestovní doklad Ukrajiny s biometrickými údaji č. X, kde měl jediný otisk vstupního přechodového razítka do schengenského prostoru do Maďarské republiky ze dne 25. 6. 2021. Dále měl v cestovním pase vylepen výjezdní příkaz č. X s platností od 4. 9. 2025 do 10. 9. 2025 a další dvě neplatná česká víza. Dle lustrací v Cizineckém informačním systému nemá žalobce na území ČR povolen jakýkoliv druh pobytu. Dále bylo lustrací zjištěno, že je veden v Schengenském informačním systému pod Schengen ID: 0024.02/LE01000223740/0000/0001.01, žádající stát: Slovinsko, vyhlášeno dne: 29. 8. 2025, ukončení: 29. 8. 2029, důvod: státní příslušník třetí země, kterému byl odepřen vstup a pobyt na území členských států čl. 24 a 25 Nařízení (EU) 2018/1861, opatření: zamítnutí vstupu. Z důvodu neoprávněného pobytu na území hlídka žalobce dne 17. 10. 2025 zajistila a byl eskortován na služebnu k dalšímu šetření ve věci. Dne 17. 10. 2025 správní orgán obdržel sdělení k osobě od Policejního prezidia ČR, pod č. j. PPR-308527/MPS-2025-CZ-1242701/2024-LKO, kdy byly sděleny důvody schengenského záznamu dle čl. 24 - nežádoucí osoba, které obdrželi od SIRENE Slovinsko. Žalobce spáchal trestný čin na úseku nelegální migrace – převaděčství, kdy dne 14. 3. 2023 převážel přes území Slovinska uprchlíky ze Sýrie, bez platného oprávnění k pobytu, za finanční odměnu. Dne 18. 10. 2025 byl s žalobcem sepsán protokol o podání vysvětlení kde potvrdil výše uvedené skutečnosti a dále mimo jiné uvedl, že z Ukrajiny odjel v roce 2021. Do ČR přicestoval na základě povolení k pobytu. Různě tu pracoval, například ve skladu. Když pak začala válka na Ukrajině, tak tu zůstal. Dostal dočasnou ochranu a pak začal pracovat jako řidič taxislužby pro Bolt. V roce 2023 měl zákazníka Čecha z Prahy na Slovinsko do Lublani a v Lublani si ho pak najali další 2 lidé, nevěděl, jaké jsou národnosti. Asi po 5 minutách jízdy ho zastavila policie a zadrželi ho, protože převážel nějaké migranty. Dali mu podepsat i nějaké papíry. Pak měl soud a řekli mu, že když se nepřizná, tak mu dají trest odnětí svobody na 3 a více let. Tak uznal svojí vinu, protože mu to tak poradili, i když nic vědomě neudělal, a byl odsouzen na 2 roky do vězení. Po roce a půl ho pustili dne 29. 8. 2025 a posadili ho do autobusu, který jel na Ukrajinu, ale on pak v Maďarsku vystoupil a vrátil se zpátky do ČR. Neřekli mu, že se nesmí vrátit do EU do roku 2029. V rozhodnutí bylo jen Slovinsko. V ČR šel hned na KACPU v Plzni a odtud ho přivezli na cizineckou policii, kde dostal pokutu a výjezdní příkaz. Měl jít na OAMP v Plzni, aby mu dali strpění pobytu. Šel tam po pár dnech, jeho žádost o strpění pobytu nabrali a řekli mu, že má jít domů a počkat, až mu zavolají. Do dnešního dne mu nikdo nevolal. Nikdo mu nesdělil, že z důvodu záznamu v SIS mu nebylo vízum za účelem strpění pobytu uděleno. V ČR bydlí na adrese P., kde má svůj pokoj ještě s jedním kamarádem Ukrajincem. Nemá s nikým podepsanou žádnou nájemní smlouvu, bydlí tam u tohoto kamaráda. Za ubytování nic neplatí. V ČR nemůže oficiálně pracovat, tak dělá jen na příležitostných brigádách, kdy rozváží lidi do práce. Momentálně u sebe

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

má 3 000 Kč, což jsou veškeré jeho peníze. Nemá v jiném členském státě EU povolen žádný druh pobytu. V ČR nikoho nemá. V Německu má sestru, která tam studuje. Ale nijak na sobě nejsou závislí. Cítí se zdravý, žádné léky neužívá a s ničím se neléčí. Nespáchal žádný trestný čin, pouze měl ten problém ve Slovinsku. Včera, 17. 10. 2025, ho zastavila městská policie a dostal pokutu za rychlou jízdu v obci. Kromě války mu na Ukrajině mu nic nehrozí. Ale kdyby se tam nyní vrátil, odvedli by ho do armády a musel by jít bojovat. Neví, jaké to tam teď je, od roku 2021 na Ukrajině nebyl.

9. Dle § 124 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců *„Policie je oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud je cizinec evidován v informačním systému smluvních států.“*
10. Podle § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců *„Policie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. Při stanovení doby trvání zajištění je policie povinna zohlednit případy nezletilých cizinců bez doprovodu a rodin či jiných osob s dětmi. Je-li to nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně. V řízení o prodloužení doby trvání zajištění cizince za účelem správního vyhoštění je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné.“*
11. Podle § 125 odst. 1 zákona o pobytu cizinců *„Doba zajištění nesmí překročit 180 dnů a počítá se od okamžiku omezení osobní svobody. V případě cizince mladšího 18 let nebo rodiny s nezletilými dětmi nesmí doba zajištění překročit 90 dnů.“*
12. Jediná skupina námitek žalobce směřovala proti závěrům žalovaného o možnosti realizace účelu zajištění, tj. realizace správního vyhoštění.
13. Otázkou realizovatelnosti zajištění se žalovaný zabýval na straně 5 svého rozhodnutí, přičemž dospěl k závěru, že reálný předpoklad realizace správního vyhoštění existuje. Jedinou překážku, a to dočasného charakteru, spatřoval v zajištění letenky žalobci zpět do země původu.
14. Ačkoliv je všeobecně známo, že Ukrajina se nachází ve válečném stavu, není soudu známo, že by bylo přijato systémové opatření v podobě zákazu realizace správního vyhoštění. Rovněž námitka žalobce směřuje spíše proti způsobu provedení (leteckou formou), než do samotné reálnosti realizace správního vyhoštění.
15. Soud se v tomto směru zabýval i otázkou, zda nebude možné realizovat správní vyhoštění žalobce pro rozpor se zásadou non-refoulement. V tomto směru však dospěl k závěru, že žalobce v rámci svého výsledku nesdělil žádné relevantní skutečnosti, které by nasvědčovaly tomu, že výkon správního vyhoštění nebude moci být ve stanovené lhůtě realizován. Co se týče možného rozporu správního vyhoštění se zásadou non-refoulement, má soud za to, že touto zásadou se zabývá příslušný správní orgán v samotném řízení o správním vyhoštění žalobce (v tomto případě se touto otázkou zabývaly již správní orgány Slovinska, na základě jejichž rozhodnutí ze dne 6. 7. 2024 – NP 10. 3. 2025 - je žalobce veden v Schengenském informačním systému pod Schengen ID: 0024.02/LE01000223740/0000/0001.01, žádající stát: Slovinsko, vyhlášeno dne: 29. 8. 2025, ukončení: 29. 8. 2029, důvod: státní příslušník třetí země, kterému byl odepřen vstup a pobyt na území členských států čl. 24 a 25 Nařízení (EU) 2018/1861, opatření:

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

zamítnutí vstupu. V rámci napadeného rozhodnutí pak jde již o realizovatelnost správního vyhoštění v technickém slova smyslu, tj. o to, zda bude uložené správní vyhoštění alespoň potenciálně možné. Soud má tedy za to, že zkoumání souladu správního vyhoštění se zásadou non-refoulement má své místo právě při rozhodování o správním vyhoštění a nikoli při rozhodování o zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění.

16. Co se týče samotného způsobu realizace správního vyhoštění, je ze strany žalovaného vždy upřednostňován letecký způsob. Jelikož žalovaný v době rozhodování nemohl ještě zcela s přesností stanovit, zda i v tomto případě již bude možné tento způsob přepravy zajistit, nebrání pozdější zjištění o trvání nemožnosti tento způsob přepravy zajistit ve změně způsobu přepravy. V případě žalobce bude možné přikročit k přepravě žalobce pozemní cestou, jak ostatně uvedl žalovaný i ve svém vyjádření k žalobě.
17. Žalobcem vytýkanou absenci konkretizace judikátu, na jehož závěry žalovaný odkazoval, neshledal soud důvodnou. Žalovaný z obsahu textu odkázal na judikát NSS, jenž deklaroval povinnost žalovaného zabývat se v rámci zajištění cizince i následnou možností realizace správního vyhoštění. Žalovaný tudíž z odkazu na judikaturu NSS nedovožoval žádné závěry ohledně možnosti realizace správního vyhoštění v případě žalobce.
18. Žalobce uvedl výčet ustanovení právních předpisů, jejichž porušení se měl žalovaný při svém rozhodování dopustit, aniž by však způsob jejich porušení konkretizoval. Jedná se tak o pouhý výčet ustanovení, která byla podle žalobce porušena, což nelze považovat za žalobní body (srov. rozsudek NSS ze dne 23. 5. 2018, č. j. 6 Azs 88/2018-38, kde je s odkazem na rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005–58 uvedeno, že výčet zákonných ustanovení, s nimiž má být napadené rozhodnutí dle názoru žalobce v rozporu, nelze považovat za žalobní body).
19. Na základě shora uvedeného lze shrnout, že žalovaný správně posoudil nezbytnost zajištění žalobce v ZZC, když se rozhodl neuložit žalobci zvláštní opatření dle § 123b zákona o pobytu cizinců a zajistil ho za splnění zákonných podmínek, na základě dostatečně zjištěného skutkového stavu, kdy jeho úvahy netrpěly žádnými vnitřními rozpory či zjevnými nesprávnostmi. Napadené rozhodnutí respektovalo veškeré zásady správního řízení, stejně jako všechny individuální okolnosti případu, které byly žalovanému známy a jeho odůvodnění bylo dostatečné a přezkoumatelné. Z uvedených důvodů soud dle § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl (**výrok I. rozsudku**).

VI.

Náklady řízení

20. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána (**výrok II.**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a nepřípustnost kasační stížnosti je uvedena v § 104 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie

V Plzni dne 13. listopadu 2025

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně